

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Gualteri Burgensis, itemq[ue] Roberti Grosset est, ad diuinum iudicium
judices magnos vocantium vindicata injuria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

cessit, & id quidem quadragesimo pontificatus sui anno, post Christum natum, millesimo centesimo sexto, &c. Marchio, de quo paullo ante facti sumus, cum tempus illud euenisset, quo sanctus vir ipsam Marchionem poenas daturum prädixerat, in hanc vocem prorupit: Benno, superiori tempore, nescio, quid periculi nobis hodierno die, euenturum minabatur; mortuus est ille, non igitur est, quod nobis timeamus. Vix ille hæc verba finierat, subito consternitur, & auxilium eorum, qui aderant, implorans, miserandum in modum ac magno cum dolore & gemitu moritur. Hinc facile concipi potest, diuinam potestatem diuino homini communicatam esse. Ita pro se, pro Ecclesia, Benno ad diuinum iudicium appellauit.

Gualterus Burgenfis pro se idem fecit. Erat is vir doctrina & sanctitate clarus, pèrque iniuriam Episcopatu Patauensi priuatus & expulsus à Clemente V. Nempe hoc volebat eum Deus pati, propter regnum cœlorum. Et passus est patienter, quoad vixit. Moriens tamen, ne & alijs eiuscemodi iniuria irrogaretur, iussit sepulchro suo incidi: AD IVSTVM DEI IVDICIUM APPELLO. Incidit in hanc epigraphen Clemens, & fertur iniuriæ, quam intulerat, memoria expauisse: addunt alij, non diu post, obiisse. Nec mirum est Gualterum, in vita patientem, in morte appellauisse. Ita & Dauid moriturus Salomoni filio quosdam nominauit puniendos, quibus, in vita, pepercerat. Vtrumq; sancti quærunt, & proemium patientiæ, & iustitiæ exemplum. *Vindicta Martyrum est*, ait S. Augustinus, *ut euertatur regnum peccati, quo regnante, tanta perpessi sunt. Quin omnes sancti, postulant se vindicari, non voce, sed ratione, sicut sanguis Abel clamauit de terra.* Lætantur autem de vindicta, non propter vindictam, sed propter diuinam iustitiam. Hoc modo, *Latabitur iustus, cum viderit vindictam: manus suas lauabit in sanguine peccatoris;* qui prius in illius sanguine manus lauit; quid dico lauit? inquinauit. Admodum simile est, quod Cestrensis memorat, de Roberto Grosseteſt dicto Lincolnienſi, magnæ, illa ætate, inter Philosophiam professos, famæ, quem Innocentius IV. excōmunicauerat. Refert enim, Robertum ad Deum iudicem prouocauisse. Pontificemque ad Dei tribunal citatum, eodem die, defunctum, quo Robertus defunctus est; auditamque, in Pontificia aula, vocem VENI, MISER, AD IVDICIUM. post hanc vocem, sequenti die, Papam in lecto exanimatum reperi- tum, ac liuidam in eius latere cruentamque plagam, tanquam si

VII.
Raphaël
Volateran.
anthropol.
l. 21.

S. Aug. l. x.
de serm. Do-
min. in mon-
cc. c. 45.
Psal. 57. 11.

Cestrensis
lib. 7.

fuisse percussus fuisset. Hoc accidisse scribit Anno 1253. cui consentiunt Matthæus Parisius, Ioannes Buriensis, & alij Britannici scriptores; licet alij scriptores nullam de hac re faciant mentionem. Vnde Delrius sublestæ fidei esse iudicat narrationem. Sed suppetunt alia quoq; complura exempla, tam eorum, qui sua, quam qui aliorum causa appellauerunt.

Martinus
Delr. lib. 4.
disquis. Ma-
gicar. cap. 4
q. 4. sect. 1.

VIII.
Jonas Abbas
eius cõtem-
poraneus, in
vita S. Eu-
stachij.

Psal. 42. 1.

IX.

Thom Can-
tiprat lib. 2.
Apum. c. 35.
§. 3.

Matth. 5. 25.

Alterius causâ appellauit B. Eustachius Abbas. Is, hæretico quodam Agrestio B. Columbanum iam mortuum conuicijs calumniis que lacerante, in concilio Matisconensi, sic vitus est calumniatorem, vt diceret: *In horum presentia sacerdotum, te ego, eius discipulus & successor, cuius tu disciplinam & instituta damnas, ad diuinum iudicium, cum illo, intra presentis anni circulum disceptaturum inuito, vt inusti iudicis examen sentias, cuius famulum tuis obrectationibus maculare conaris.* Nec frustra eum conuadatus est diuino hoc vadimonio. Nam cum Agrestius sepius sibi datum penitentia locum non agnosceret, vt B. Eustachij sententia ad diuinum iudicium ipsum vocantis praualeret, ante triginta dierum circulum, priusquam vertentis anni meta compleretur, a seruo suo, quem ipse redemerat, securi percussus interijt. Ita & mortales immortalium queunt causam agere; & ipsi etiam immortales dicere possunt: *Iudica me Deus, & discerne causam meam de gente non sancta, & ab homine iniquo & doloso erue me.*

Et meritò sibi cauent à tali prouocatione iniquitatis non solum operadores, sed etiam fautores ac patroni. Quemadmodum cauisse legimus Hannoniæ Comitem: qui, dum vellent, in Ecclesia S. Ioannis, in Valencenis, canonicos expellere regulares, & pro eis ponere canonicos seculares; Abbas eiusdem loci, ad summum iudicem appellauit. Appropinquante autem appellationis die, cum Abbas inciperet infirmari, & se ad comparandum, coram summo iudice, orationis instantia prapararet; ipseq; Comes, sub eodem tempore, sentiret incommodum, cause cessit, omnimodè diem veritus iudicij, & sententiam expectare. Sapuit iste in tempore, consilium Christi secutus dicentis: *Esto consentiens aduersario tuo cito, dum es in via, cum eo: ne forte tradat te aduersarius iudici, & iudex tradat te ministro: & in carcerem mittaris.* Vtinam & alij consilium hoc audirent, & dum in via sunt, faciem iudicis præoccuparent. Serò beneuolentia Iudicis conciliatur in tribunali: præstatque aduersarium placare, quam expectare sententiam damnantis. Rideri homines possunt, Deus

non.